Prima instanţă: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. Andrei Ojoga)
Dosarul nr. 2r-1012/26
(2-26037599-02-25r-20052026)

D E C I Z I E

2 noiembrie 2026 mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru în componenţa:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Ana Panov
Judecătorii Svetlana Vîșcu și Elena Bolocan

examinând, fără citarea părţilor, recursul declarat de recurentul Serviciul Fiscal de Stat, împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 23 aprilie 2026, prin care s-a respins contestația depusă de Serviciul Fiscal de Stat privind anularea încheierilor executorului judecătoresc Olga Zaharescu nr.*****și obligarea executorului judecătoresc de a primi documentele executorii spre executare silită,-

a c o n s t a t a t:

Poziția instanţei de fond:

1. La 23 martie 2026, prin intermediul factorului poștal electronic, Serviciul Fiscal de Stat a depus cerere, solicitând anularea încheierilor executorului judecătoresc Olga Zaharescu nr.*****și obligarea executorului judecătoresc de a primi documentele executorii spre executare silită.
2. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 23 aprilie 2026, s-a respins contestația Serviciului Fiscal de Stat, ca fiind neîntemeiată.

Solicitarea recurentului:

3. Nefiind de acord cu încheierea instanței de fond, la 8 mai 2026 prin intermediul poștei electronice, recurentul Serviciul Fiscal de Stat, în persoana Șefei adjunctă a Direcției generale – Eugenia Stoianov, a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 23 aprilie 2026, solicitând admiterea cererii de recurs, casarea integrală a încheierii instanței de fond, cu admiterea contestației înaintate.

Argumentele părţilor:

4. În motivarea recursului s-a indicat, că nu este de acord cu încheierea instanței de fond, o consideră ca fiind neîntemeiată și nefondată, pasibilă de a fi casată integral.

Menționează că la data de 18.03.2026, Serviciul Fiscal de Stat a recepționat încheierile executorului judecătoresc Zaharescu Olga nr. ********** privind refuzul de a intenta procedura de executare în privința debitorului CA VLADIMIR STIALIDI (*****privind încasarea restanței față de Bugetul public național în baza Hotărîrii nr. *****a sumei de 187 863,12 lei și în baza și Hotărîrii nr. **********

Drept temei de refuz de intentare a procedurii de executare, executorul judecătoresc Zaharescu Olga invocă faptul că documentele executorii - Hotărârea nr. *****și Hotărârea nr. *****nu sunt de competența .

Punctează că, prima instanță la examinarea cauzei în fond nu a dat o apreciere obiectivă tuturor probelor administrate pe dosar, totodată, acordând prioritate probelor prezentate de executorul judecătoresc, ignorând probele prezentate de Serviciul Fiscal de Stat, nu a făcut o coroborare dintre circumstanțele de fapt și cele de drept, care a generat emiterea unei soluții absolut nefondate.

La caz, Serviciul Fiscal de Stat, a remis spre executare executorului judecătoresc Zaharescu Olga, Hotărârea nr. *****și Hotărârea nr. *****privind executarea silită a obligației fiscale a contribuabilului, cu valoare de document executoriu în temeiul art.196 alin. (5) din Codul fiscal, prin care s-a hotărât conform pct.4 : încasarea silită a restanței menționată în prezenta Hotărâre, conform Codului de executare, se efectuează de către executorul judecătoresc competent

În opinia recurentului executorul judecătoresc eronat a interpretat Hotărârile cu privire la executarea silită a obligației fiscale a contribuabilului Hotărârea nr. *****și Hotărîrea nr. H/26/1/0043 din 16.01.2026, or, referindu-ne la caz, observăm că prin Hotărârile menționate supra, expres este menționat că „încasarea silită a restanțelor menționate în prezenta Hotărâre, conform Codului de executare, se efectuează de către executorul judecătoresc competent".

Potrivit prevederilor art.8 alin.(2) lit. e) din Codul fiscal, contribuabilul este obligat să achite la buget, la timp şi integral, ţinînd cont de prevederile art.7 alin.(5) sumele calculate ale impozitelor şi taxelor, asigurînd exactitatea şi veridicitatea dărilor de seamă fiscale prezentate.

Astfel, prin Hotărârea nr. *****și Hotărârea nr. *****s-a declanșat executarea silită a obligației fiscale a debitorului, precum și s-a dispus încasarea sumei datoriei respective de 187 863,12 și 69 598,99 din contul debitorului CA VLADIMIR STIALIDI în beneficiul Statului, respectîndu-se astfel dispoziția art.11 lit.p) din Codul de executare.

Menționează că, Serviciul Fiscal de Stat, are atribuția de a declanșa procedura de executare silită a obligațiilor fiscale ale debitorului, însă executarea propriu-zisă poate fi realizată prin intermediul executorului judecătoresc, în condițiile Codului de executare.

Prin urmare, consideră eronată interpretarea instanței de fond, potrivit căreia

executarea silită a Hotărârilor privind executarea silită a obligației fiscale, este de competența exclusiv a Serviciului Fiscal de Stat, or, nici Codul fiscal şi nici Codul de executare nu impun şi nu obligă Serviciul Fiscal de Stat să îndeplinească sau să execute careva acţiuni sau măsuri prealabile şi premergătoare sesizării executorului judecătoresc în vederea executării silite a unui document fiscal. Normele legale lasă la discreția organului fiscal de a alege modalitatea de executare: cu forțe proprii, prin intermediul executorului judecătoresc sau în proceduri paralele şi acţiuni comune.
De asemenea apreciază critic declarațiile instanței de fond, prin care a menționat că, Serviciul Fiscal de Stat nu a prezentat careva probe confirmative, că ar fi întreprins toate măsurile de asigurare și executare silită a documentului. Or, legislația în vigoare nu stabilește drept condiție de adresare către executorul judecătoresc, în vederea executării unui document executoriu, prezentarea unor informații aferent măsurilor întreprinse în vederea executării documentului executoriu.
Subliniază că executorul judecătoresc în orice moment este în drept să se adreseze Serviciului Fiscal de Stat cu o solicitare, în vederea prezentării informației aferent măsurilor/acțiunilor de executare silită întreprinse anterior prezentării documentului executoriu spre executare silită executorului judecătoresc, iar la rîndul său, Serviciul Fiscal de Stat va furniza o astfel de informație. Or, procedura de executare are sarcina de a contribui la realizarea drepturilor creditorilor recunoscute printr-un document executoriu prezentat spre executare, în modul stabilit de lege.
Evidențiază că refuzul executorului de a primi documentele pe motiv că încasarea ar fi de competența Serviciului Fiscal de Stat este contrar cadrului legal aplicabil.
Relatează că legislația nu impune SFS să execute doar prin forțe proprii, oferindu-i posibilitatea și discreția de a alege între procedura proprie sau prin executorul judecătoresc pentru o executare eficientă și operativă.
Precizează că hotărârile SFS au statut de document executoriu investit cu forță executorie conform art. 196 alin. (5) din Codul fiscal coroborat cu art. 11 din Codul de executare.
Aduce la cunoștință că practica judiciară a Curților de Apel (Chișinău, Cahul, Comrat) confirmă admisibilitatea acțiunilor similare înaintate de SFS.
Consideră că instanța de fond a interpretat și aplicat greșit normele de drept material și procesual, ignorând probe relevante și încălcând dreptul la un proces echitabil, precum și obligația de a motiva corespunzător hotărârea (conform art. 6 §1 CEDO).
Prin urmare, solicită admiterea cererii de recurs, casarea integrală a încheierii instanței de fond, cu admiterea contestației înaintate.
5. Potrivit fișei de repartizare a dosarului, cauza a fost repartizată spre examinare

în ordine de recurs, judecătorului Ana Panov în mod automat-aleatoriu la 20 mai 2026.

6. La 29 octombrie 2026 prin intermediul poștei electronice, Fondator al Cabinetului Avocatului „Vladimir Stiallidi, a depus referință la cererea de recurs, solicitând respingerea cererii de recurs, cu menținerea încheierii instanței de fond.

Aprecierea instanţei de recurs:

7. Analizând legalitatea şi temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate în cererea de recurs, Colegiul consideră recursul drept neîntemeiat şi care urmează a fi respins, din următoarele motive.
8. În conformitate cu prevederile articolelor 423, 424 şi 426 alin. (3) din Codul de procedură civilă, Curțile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii. Recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului şi a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității şi fără participarea părţilor.
9. În baza art. 425 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii, recurentul respectând acest termen.
10. În conformitate cu art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă, instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul şi să menţină încheierea.
11. Pentru a ajunge la această concluzie instanța de recurs reține următoarele argumente.
12. Din materialele cauzei Colegiul reține că prin încheierea executorul judecătoresc Olga Zaharescu nr.*****-***** s-a refuzat în primirea spre executare a documentului executoriu nr.***** emis de Serviciul Fiscal de Stat privind încasarea sumei de: *****ei, obligație fiscală de la Vladimir Stialidi Cabinetul Avocatului (I*****), în contul creditorului MF-Trezoreria de Stat (IDN: *****) (f.d.10).
13. Prin încheierea executorul judecătoresc Olga Zaharescu nr.084s-2745/2026 (*****, s-a refuzat primirea spre executare a documentului executoriu nr.***** emis de Serviciul Fiscal de Stat privind încasarea sumei de: *****, obligație fiscală de la Vladimir Stialidi Cabinetul Avocatului (I*****) în contul creditorului MF-Trezoreia de Stat (IDN: *****) (f.d.11).
14. Prin urmare, la 23 martie 2026, prin intermediul factorului poștal electronic, Serviciul Fiscal de Stat a sesizat instanța de judecată cu o cerere, solicitând anularea încheierilor executorului judecătoresc Olga Zaharescu nr.084s2745/2026 și nr.*****-2***** și obligarea executorului judecătoresc de a primi documentele executorii spre executare silită.

15. Iar, prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 23 aprilie 2026, s-a respins contestația Serviciului Fiscal de Stat, ca fiind neîntemeiată.
16. Verificând legalitatea şi temeinicia încheierii instanţei ierarhic inferioare în raport cu criticele formulate în cererea de recurs şi materialul probator, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru conchide că soluția instanţei de fond, este una corectă, rezultată din aprecierea corectă a materialului probator şi interpretarea justă a normelor de drept material.
17. În mod distinct, Colegiul remarcă, că potrivit prevederilor art. 1 alin. (1) din Codul de executare, procedura de executare are sarcina de a contribui la realizarea drepturilor creditorilor recunoscute printr-un document executoriu prezentat spre executare, în modul stabilit de lege. Iar potrivit alin.(2), în scopul îndeplinirii sarcinii prevăzute la alin.(1), legislaţia privind executarea stabileşte competenţa executorului judecătoresc, modul şi condiţiile de executare silită a documentelor executorii.
18. Conform prevederilor art. 10 alin. (1) din Codul de executare, executarea silită reprezintă un ansamblu de măsuri, prevăzute de prezentul cod, prin care creditorul realizează, prin intermediul executorului judecătoresc, cu concursul organelor de stat abilitate, drepturile sale, recunoscute printr-un document executoriu, dacă debitorul nu-şi îndeplineşte benevol obligaţiile. Potrivit alin.(2), executarea silită începe prin sesizarea executorului judecătoresc în condiţiile legii şi se efectuează prin orice formă prevăzută de prezentul cod, simultan sau succesiv, pînă la realizarea dreptului recunoscut prin documentul executoriu, pînă la achitarea dobînzilor, a penalităţilor sau a altor sume, acordate potrivit legii, precum şi a cheltuielilor de executare. Iar potrivit alin.(3), executarea silită se efectuează în baza unui titlu executoriu sau a unui alt document care, potrivit prezentului cod, este document executoriu.
19. Conform prevederilor art. 61 alin. (1) din Codul de executare, executorul judecătoresc refuza intentarea procedurii de executare dacă: a) documentul nu este de competenţa sa; b) termenul de prezentare a documentului spre executare a expirat; c) documentul nu este întocmit în conformitate cu prevederile art.14 din prezentul cod; d) documentul este înaintat de persoana care nu are împuternicirile respective, stabilite în modul prevăzut de legislaţie; e) termenul de executare benevolă acordat prin lege sau indicat în documentul executoriu nu a expirat; f) documentul a fost executat.
20. Concomitent, conform prevederilor art.193 din Codul fiscal, condiţiile declanșării executării silite a obligaţiei fiscale sînt: a) existenţa restanţei, ţinîndu-se cont de prevederile art.252; b) neexpirarea termenelor de prescripţie stabilite în prezentul cod; d) contribuabilul nu se află în procedură de lichidare (dizolvare) sau în proces de insolvabilitate conform prevederilor

legislaţiei în vigoare, cu excepţia obligaţiei fiscale calculate după intentarea procedurii de insolvabilitate, în conformitate cu prevederile Legii insolvabilităţii nr. 149/2012.

21. Conform prevederilor art. 194 alin.(1) din Codul fiscal, executarea silită a obligaţiei fiscale se efectuează prin: a) încasare a mijloacelor băneşti, inclusiv în valută străină, de pe conturile bancare şi/sau conturile de plăţi ale contribuabilului, cu excepţia celor de pe conturile de credit şi provizorii (de acumulare a mijloacelor financiare pentru formarea sau majorarea capitalului social); b) ridicare de la contribuabil a mijloacelor băneşti în numerar, inclusiv în valută străină; c) urmărire a bunurilor contribuabilului, cu excepţia celor consemnate la lit.a) şi b); d) urmărire a datoriilor debitoare ale contribuabililor prin modalităţile prevăzute la lit.a), b) şi c). Alin.(2) prevede că urmărirea bunurilor se face prin sechestrare, comercializare şi ridicare. Iar potrivit alin.(3) al aceluiași articol, în cazul în care, după ce s-au aplicat modalităţile de executare silită, obligaţia fiscală a contribuabilului care desfăşoară activitate de întreprinzător nu a fost stinsă în totalitate, iar aplicarea ulterioară a executării silite este imposibilă, Serviciul Fiscal de Stat are dreptul să iniţieze aplicarea modalităţilor de depăşire a insolvabilităţii în conformitate cu legislaţia. Obligaţia fiscală a persoanei fizice neînregistrate ca subiect al activităţii de întreprinzător se stinge în modul prevăzut de prezentul cod.
22. Conform prevederilor art. 195 alin. (1) din Codul fiscal, executarea silită a obligaţiei fiscale se efectuează de către Serviciul Fiscal de Stat, în limitele competenţei, în conformitate cu prevederile legislaţiei în vigoare.
23. Conform prevederilor art. 196 alin. (1) din Codul fiscal, executarea silită a obligaţiei fiscale se face în zile lucrătoare, între orele 6.00 şi 22.00. Executarea silită în alt timp se admite în cazul în care contribuabilul sau debitorul lui se eschivează de la ea. Alin.(2) prevede că dacă contribuabilul nu poate fi găsit pe adresele cunoscute, Serviciul Fiscal de Stat va solicita intervenţia autorităţilor publice competente. Potrivit alin.(3), în termen de 10 zile lucrătoare de la data primirii cererii prevăzute la art.161 alin.(6), dosarul contribuabilului privind acţiunile de executare silită întreprinse faţă de acesta se va transmite subdiviziunii responsabile a Serviciului Fiscal de Stat în modul stabilit de Serviciul Fiscal de Stat. Conform alin.(5), Serviciul Fiscal de Stat este în drept să aplice una sau mai multe modalităţi de executare silită a obligaţiei fiscale. Executarea silită a obligaţiei fiscale în modul prevăzut la art.194 alin.(1) lit.b), c) şi d) se face în temeiul unei hotărîri emise de conducerea Serviciului Fiscal de Stat pe un formular tipizat aprobat de Serviciul Fiscal de Stat, care are valoare de document executoriu din data emiterii hotărârii privind executarea silită a obligaţiei fiscale. Iar potrivit

alin.(6) al aceluiași articol, cheltuielile aferente executării silite a obligaţiei fiscale se efectuează de la bugetul de stat, urmînd să fie recuperate din contul contribuabilului, cu excepţia comisioanelor percepute de bancă la predarea mijloacelor în numerar de către funcţionarii fiscali conform art.198.

24. Raportând la caz prevederile legale sus menționate, Colegiul atestă că instanța de fond just a dispus respingerea contestației depusă de Serviciul Fiscal de Stat, or, executarea silită a obligației fiscale a contribuabilului este de competența Serviciului Fiscal de Stat, după cum este expres este stabilit în art. 195, alin. (1) din Codul fiscal.
25. La fel, Colegiul remarcă, că instanța de fond just a reținut că Codul fiscal reglementează anumite particularități legat de procedura de executare silită a obligației fiscale, la fel și de cheltuielile aferente executării silite a obligației fiscale, reguli pe care instanța just le-a apreciat ca având un caracter special în raport cu regulile generale prevăzute de Codul de executare.
26. În aceeași ordine de idei, Colegiul reține că potrivit prevederilor art. 11 lit. p) din Codul de executare, sânt documente executorii şi se execută conform normelor stabilite de prezentul cod: actele emise de către Serviciul Fiscal de Stat privind dispunerea încasării sumelor.
27. Sub acest aspect, Colegiul remarcă, că instanța de fond just a reținut că din conținutul art. 194 Cod fiscal, rezultă mai multe modalități de executare silită a obligației fiscale a contribuabilului, precum urmează: încasarea mijloacelor băneşti, inclusiv în valută străină, de pe conturile bancare şi/sau conturile de plăţi ale contribuabilului, cu excepția celor de pe conturile de credit şi provizorii (de acumulare a mijloacelor financiare pentru formarea sau majorarea capitalului social); ridicarea de la contribuabil a mijloacelor băneşti în numerar, inclusiv în valută străină; urmărirea bunurilor contribuabilului, cu excepţia celor consemnate la lit.a) şi b); urmărirea datoriilor debitoare ale contribuabililor prin modalităţile prevăzute la lit.a), b) şi c). Urmărirea bunurilor se face prin sechestrare, comercializare şi ridicare. În cazul în care, după ce s-au aplicat modalităţile de executare silită, obligaţia fiscală a contribuabilului care desfăşoară activitate de întreprinzător nu a fost stinsă în totalitate, iar aplicarea ulterioară a executării silite este imposibilă, Serviciul Fiscal de Stat are dreptul să iniţieze aplicarea modalităţilor de depăşire a insolvabilităţii în conformitate cu legislaţia. Obligaţia fiscală a persoanei fizice neînregistrate ca subiect al activităţii de întreprinzător se stinge în modul prevăzut de codul fiscal.
28. Respectiv, din interpretarea art.11 lit.p) Cod de executare, reiese că, conform Codului de executare se execută actele emise de către Serviciul Fiscal de Stat privind dispunerea încasării sumelor, se reiterează că, potrivit documentului executoriu Hotărârea nr.H/25/1/79 din 03 februarie 2025 și Hotărîrea nr AH

și nr.H/26/1/0043 din 16 ianuarie 2026 privind executarea silită a obligației fiscale a contribuabilului, Serviciul Fiscal de Stat a hotărât a executa silit obligația fiscală a contribuabilului Vladimir Stialidi Cabinetul Avocatului, fără a indica în mod concret modalitatea de executare silită a obligației fiscale a contribuabilului, situație care nu permite de stabilit cu certitudine dacă documentul executoriu menționat poate fi executat potrivit Codului de executare, prin intermediul executorului judecătoresc.

29. Colegiul constată că instanța de fond just a apreciat că, deşi actele emise de Serviciul Fiscal de Stat privind dispunerea încasării sumelor au, prin efectul art. 11 lit. p) din Codul de executare, valoare de document executoriu, această calificare formală nu este suficientă, prin ea însăşi, pentru a antrena competenţa funcţională a executorului judecătoresc de a intenta procedura de executare silită.
30. Colegiul reţine, asemenea primei instanţe, că pentru acceptarea unui asemenea act în procedura execuțională reglementată de Codul de executare este necesară întrunirea cumulativă atât a condiţiei de formă impusă de legislaţia fiscală, cât şi a condiţiei de competenţă materială a executorului judecătoresc, condiţie care, în speţă, nu este întrunită.
31. Astfel, Colegiul reţine că din conţinutul Hotărârii nr.H/25/1/79 din 03 februarie 2025 și Hotărîrii nr AH și nr.H/26/1/0043 din 16 ianuarie 2026 nu rezultă o dispoziţie individualizată, expresă şi neechivocă, de transmitere a executării către executorul judecătoresc, în temeiul unei norme legale de trimitere. Menţiunea cu caracter general, potrivit căreia încasarea silită „se efectuează de către executorul judecătoresc competent”, nu poate fi interpretată, în absenţa epuizării prealabile a modalităţilor de executare puse la dispoziţia organului fiscal prin art. 194 alin. (1) din Codul fiscal, ca fiind un temei legal suficient pentru transferul competenţei de executare.
32. Colegiul reţine, de asemenea, că potrivit conținutului documentului executoriu, responsabilitatea aplicării măsurilor de executare silită a fost atribuită unei subdiviziuni interne a Serviciului Fiscal de Stat – Direcţia Generală Recuperare Creanţe, împrejurare care confirmă că organul fiscal şi-a rezervat, prin propriul act, prerogativa şi obligaţia de a iniţia şi derula procedura de executare, în limitele şi prin modalităţile reglementate expres de art. 194 din Codul fiscal.
33. Sub acest aspect, Colegiul reţine, contrar susţinerilor recurentului, că simpla existenţă a posibilităţii legale de a recurge la executorul judecătoresc nu echivalează cu o obligaţie a acestuia din urmă de a primi spre executare orice document emis de Serviciul Fiscal de Stat, atât timp cât organul fiscal nu a demonstrat epuizarea sau imposibilitatea obiectivă de aplicare a modalităților proprii de executare prevăzute de art. 194 alin. (1) lit. a)-d), precum şi de art.

197 şi art. 198 din Codul fiscal. Or, sarcina probei împrejurărilor care justifică transmiterea documentului executoriu spre executare silită prin intermediul executorului judecătoresc revenea recurentului, iar acesta nu a administrat nicio probă în acest sens, nici în faţa instanţei de fond, nici în recurs, limitându-se la afirmaţii cu caracter general.

34. În ceea ce priveşte argumentul recurentului precum că instanţa de fond ar fi ignorat probele prezentate de Serviciul Fiscal de Stat şi ar fi acordat prioritate nejustificată probelor executorului judecătoresc, Colegiul reţine că acesta este neîntemeiat, or, din conținutul încheierii contestate rezultă că instanţa de fond a analizat, în mod coroborat, atât conținutul Hotărârea nr.H/25/1/79 din 03 februarie 2025 și Hotărîrea nr AH și nr.H/26/1/0043 din 16 ianuarie 2026, cât şi dispozițiile legale incidente, ajungând la o concluzie motivată şi întemeiată pe interpretarea sistematică a normelor de drept material aplicabile, iar simpla nemulţumire a recurentului faţă de soluţia adoptată nu echivalează cu o eroare de apreciere a probelor.
35. Referitor la argumentul privind practica judiciară a Curților de Apel invocată de recurent, Colegiul reţine că hotărârile judecătoreşti pronunțate în alte cauze nu au caracter de precedent obligatoriu în sistemul de drept naţional şi nu pot fi opuse instanţei de recurs în lipsa unei identităţi depline a circumstanţelor de fapt şi de drept, recurentul nefăcând, de altfel, dovada unei atare identităţi, astfel încât acest argument urmează a fi înlăturat ca nefondat.
36. În ceea ce priveşte pretinsa încălcare a art. 6 § 1 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului, invocată de recurent sub aspectul lipsei unei motivări corespunzătoare a încheierii instanţei de fond, Colegiul reţine că această critică este neîntemeiată, întrucât din conţinutul încheierii atacate rezultă că instanţa de fond a examinat argumentele părţilor şi a expus, în mod clar şi coerent, raţionamentul juridic care a stat la baza soluţiei adoptate, motivarea fiind aptă să permită părţilor şi instanţei de control judiciar să înțeleagă considerentele care au determinat respingerea contestației.
37. În consecință, Colegiul conchide că argumentele invocate de recurent în cererea de recurs nu sunt de natură a infirma legalitatea şi temeinicia încheierii instanţei de fond, care a interpretat şi aplicat corect normele de drept material incidente, respectiv art. 10, art. 11 lit. p) şi art. 61 alin. (1) lit. a) din Codul de executare, precum şi art. 193-196 din Codul fiscal, reţinând just că executarea silită a obligaţiei fiscale a contribuabilului Vladimir Stialidi Cabinetul Avocatului, dispusă prin Hotărârea nr.H/25/1/79 din 03 februarie 2025 și Hotărîrea nr AH și nr.H/26/1/0043 din 16 ianuarie 2026, este de competența exclusivă a Serviciului Fiscal de Stat, iar refuzul executorului judecătoresc Zaharescu Olga de a intenta procedura de executare, consfințit prin încheierea nr. *****-*****, și încheierea *****-*****, sunt legale şi

întemeiate.

38. Prin urmare, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru consideră că nu există temeiuri pentru casarea încheierii instanţei de fond, motiv pentru care, în conformitate cu art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă, recursul declarat de Serviciul Fiscal de Stat urmează a fi respins, iar încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 23 aprilie 2026, urmează a fi menţinută.

În conformitate cu art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru,-

D E C I D E :

Se respinge recursul declarat de către recurentul Serviciul Fiscal de Stat, ca fiind neîntemeiat.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 23 aprilie 2026.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul: Ana Panov

Judecătorii: Svetlana Vîșcu

Elena Bolocan